

УДК 378.018.8:373.2.011.3-051]:[373.2.017:78]

DOI <https://doi.org/10.52726/as.pedagogy/2021.4.1.22>

І. Ю. ПІДЛИПНЯК

кандидат педагогічних наук, доцент,

доцент кафедри психології та педагогіки розвитку дитини,

Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини,

м. Умань, Черкаська область, Україна

Електронна пошта: irenkudryashka@ukr.net

<http://orcid.org/0000-0002-8265-589X>

ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ДО МУЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ В УМОВАХ СУЧАСНОЇ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Стаття присвячена актуальній проблемі підготовки майбутнього вихователя до музичного виховання дітей дошкільного віку. В умовах зростання конкуренції освітніх послуг особливого значення набуває проблема якості підготовки фахівця інноваційного типу, який здатний реалізувати освітні стандарти, впроваджувати нові освітні технології. Підготовка майбутнього вихователя свідчить про розширення професійних компетенцій, що зумовлюється орієнтацією на нові тенденції розвитку освіти в Україні та пріоритети сучасності. Сьогоднішній педагог дошкільної освіти має бути динамічним і мобільним у змінних умовах розвитку українського суспільства та ефективно реалізувати свій особистісний потенціал, творчо підходити до своєї професійної діяльності.

Розглядаються питання набуття музично-педагогічних знань, умінь, навичок, які сприяють вирішенню творчих завдань освітнього процесу. Адже вихователь сприяє всебічному та особистісному становленню, розвитку дитини, допомагає їй розкрити свою індивідуальність.

Описано засоби естетичного виховання. Розкрито можливості використання дитячої музики українських композиторів у процесі музично-естетичного розвитку дошкільників на музичних заняттях у закладах дошкільної освіти. Особливе значення приділяється музиці, оскільки саме музика безпосередньо впливає на почуття дитини, допомагає їй краще пізнавати світ. Тому такою важливою сьогодні є музично-педагогічна підготовка майбутніх вихователів.

Особлива увага приділяється вітчизняній системі освіти, яка на етапі свого розвитку вийшла на шлях якісної підготовки майбутнього вихователя, здатного працювати над удосконаленням своїх знань, умінь, навичок із різних видів музичної діяльності задля професійної компетенції в умовах сучасної педагогічної дійсності. У межах музично-педагогічної підготовки у студентів формується музично-естетична компетентність, що виражається у наявності певного базису знань і готовності використовувати теоретичні знання в практичному досвіді для успішного розв'язання завдань музичного розвитку дітей.

Ключові слова: підготовка, майбутні вихователі, діти дошкільного віку, музично-естетичне виховання, музична діяльність, музикотерапія.

Постановка проблеми. В умовах зростання конкуренції освітніх послуг особливого значення набуває проблема якості підготовки фахівця, який здатний реалізувати освітні стандарти, впроваджувати нові освітні технології. Підготовка майбутнього вихователя свідчить про удосконалення професійних компетенцій, що зумовлюється орієнтацією на нові тенденції розвитку освіти в Україні та пріоритети сучасності. Сьогоднішній педагог дошкільної освіти має бути динамічним і мобільним у змінних умовах розвитку українського суспільства та ефективно реалізувати свій особистісний потенціал, творчо підходити до своєї професійної діяльності. Зокрема, набуття музично-педагогічних знань, умінь, навичок, які сприяють

вирішенню творчих завдань освітнього процесу [Белікова : 256].

На сучасному етапі свого розвитку система дошкільної освіти вийшла на шлях якісної підготовки майбутнього вихователя, здатного плідно і творчо працювати в умовах сучасної педагогічної діяльності. Сьогодні особливо важливо допомогти дитині розкрити свою індивідуальність, сприяти її всебічному розвитку, особистісному становленню. Важливу роль у цьому процесі відіграє музика, оскільки саме вона безпосередньо впливає на почуття дитини, допомагає їй краще пізнавати світ. Тому такою важливою сьогодні є музично-педагогічна підготовка майбутніх вихователів. А отже, оновлення змісту професійної підготовки майбут-

нього фахівця та орієнтація на формування гармонійної особистості дитини дошкільника зумовили вибір теми нашої статті.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Сучасний погляд на проблему музично-педагогічної підготовки педагогів системи дошкільної освіти розглядали: С. Нечай, Н. Михайленко, С. Науменко, Т. Танько, М. Чернявська.

Підходи до проблеми професійної підготовки кадрів для системи дошкільної освіти у своїх роботах розглядали: Л. Артемова, Л. Загородня, І. Луценко, М. Машовець, Т. Поніманська та інші.

Професійну підготовку педагогічних кадрів на засадах компетентісно орієнтованого підходу досліджують: І. Бех, С. Гончаренко, І. Зязюн, Л. Кондрашова, О. Михайличенко та інші.

Аналіз сучасної наукової літератури та теоретико-експериментальних праць свідчить, що сьогодні накопичений чималий досвід підготовки вихователя, проте залишається актуальною проблема професійної компетентності майбутнього вихователя закладу дошкільної освіти, зокрема особливої уваги набуває модернізація музично-педагогічної підготовки майбутніх вихователів.

Тому **мета статті** полягає у висвітленні змістовного компоненту професійної підготовки майбутніх фахівців дошкільної освіти.

Виклад основного матеріалу. Мистецтво є своєрідним індикатором рівня культури суспільства загалом та особистості зокрема. Крім того, воно здатне надихати, мотивувати й спонукати особистість до самовдосконалення. Тож не випадково в останній редакції Базового компонента дошкільної освіти та, відповідно, в оновленій комплексній освітній програмі «Дитина» назва освітнього напрямку – «Дитина у світі мистецтва» – набула нового змісту. Автори прагнули таким чином зробити акцент на ролі мистецтва в розвитку особистості дитини та в дошкільній освіті загалом [Половіна: 3].

Визначальним принципом педагогічного супроводу освітнього напрямку «Дитина у світі мистецтва» є формування ціннісного ставлення до продуктів мистецької діяльності та сприяння їх привласненню дитиною. Усе, що робить дитина на мистецьких заняттях, має відповідати її життєвим запитам, бути спрямованим на

формування життєвих навичок і особистісної компетентності. Дитина повинна зрозуміти, для чого та чи інша діяльність потрібна їй у житті. Адже одна з найголовніших функцій мистецтва – отримання насолоди від прекрасного. Але мотивація краще спрацьовує у разі, коли дитина бачить значущий результат мистецької діяльності. У процесі мистецької діяльності (художньо-продуктивної, музичної, театралізованої) дитина створює продукт – певний образ. Він може бути матеріальним (картина, колаж, виріб із тіста, глини тощо) або нематеріальним (пісня, танець, театральний образ, пластичний етюд). Проте він завжди привласнений дитиною, оскільки це спосіб маленької особистості заявити про себе [Половіна : 7].

Опановуючи різні види мистецтв, діти створюють образи для дослідження своїх талантів та формують власне ставлення до світу. У мистецьких видах діяльності формуються навички, які стануть базовими для дорослого життя: уміння слухати і чути, дивитися і бачити, естетичний смак, основи декорування, розвиваються дрібна моторика, інтонаційна та емоційна виразність мовлення, пластичність, чуття ритму тощо [Половіна : 8].

Виведенню мистецької освіти дітей дошкільного віку на якісно новий рівень слугує мистецька рефлексія: педагогів – щодо власної діяльності (особистісна і професійна) та взаємодії з вихованцями (індивідуальна й колективна); дітей – щодо процесу мистецької діяльності і власного емоційного стану під час сприймання твору мистецтва або власної мистецької діяльності (ретроспективна, ситуаційна, перспективна) [Желан : 76].

Відповідно до стандарту освіти та з метою підвищення музичної культури майбутніх вихователів у нашій статті розглянемо музикотерапію як метод розвитку особистості дошкільника. Спробуємо осягнути вплив музики на особистість, чи сприяє музика віднаходженню рівноваги, цілісності та гармонії буття, гармонізації психічного життя та всебічного розвитку особистості дитини [Нечай : 82].

Музично-педагогічна підготовка студентів передбачає вивчення нормативної дисципліни «Теорія та методика музичного виховання». У межах програми підготовки майбутніх вихователів вивчається тема «Музична терапія та її

вплив на розвиток та виховання особистості дошкільника», яка набуває особливої актуальності та доцільності застосування в практичній діяльності вихователя ЗДО. Особливе місце музики в сучасному житті людини потребує усвідомленого ставлення до себе. Використовуючи досягнення науки й техніки (сучасні засоби звукозапису та звуковідтворення), музика розширює коло свого впливу в сучасному просторі буття особистості, вона перетворюється в «музично-звучащий простір» (В. Саранін) [Теорія : 42]. І дійсно, сучасна людина практично не може бути відділеною від звучання та знаходиться в постійній залежності від музичних смаків, потреб та настроїв навколишнього світу. Безперервна зануреність у музику робить її супутнім компонентом сучасної особистості. Стає очевидним, що музика є невід'ємною частиною системи людських координат, які перетворює в енергійно-інформаційні складові частини сучасності. Проникаючи практично в усі сфери людської життєдіяльності, вона дозволяє говори про виключну значущість як потужного духовного та біологічного стрижня, на якому будується людське життя. Недарма вчені починають обговорювати питання, пов'язані зі співвіднесенням музики із низкою екологічних вимог, зі здоров'ям людини (підтримуючи, зміцнюючи або руйнуючи його оптимальний стан). Музика тісно пов'язана з високими параметрами культури її формування та використання. Численні наукові розвідки, що вивчають музику, розглядають її під різним кутом зору [Белікова : 256].

Цікавими та актуальними з позиції практичного застосування в роботі вихователя ЗДО є накопичені знання про закономірності терапевтичного впливу музики, що були узагальнені й оформлені в галузь психологічної науки – музикотерапію, яка являє собою напрям відновлюваної медицини, в методологічній основі якого лежить використання музичного мистецтва з лікувально-профілактичною метою. Сучасна наукова думка в галузі музикотерапії розвивається в декількох напрямках. Так, вивчення художньо-естетичних закономірностей музичного сприйняття здійснюється в естетичних та музично-теоретичних роботах І. Догеля, А. Костюка. Психофізіологічні аспекти дослідження музикотерапії належать

В. Бехтереву, І. Павлову, І. Сеченову, В. Полякову, О. Белову, І. Тарханову та іншим. З другої половини ХХ ст. музикотерапія вивчається й використовується з лікувальною метою в різних напрямках медицини й у психології, зокрема спеціальній. Найбільш розробленим аспектом у музичній психології є психологія музичного сприйняття, дослідженням якої займалися музикознавці та теоретики Ю. Тюлін, Б. Асаф'єв, Б. Яворський, Л. Мазель, М. Блінова, Ю. Алієв та інші. Сучасні вітчизняні дослідження музикотерапії представлені працями Г. Побережної, У. Дудчак, Л. Ігнат'єва, І. Крутій та інших. Основою музично-терапевтичного впливу є феномен резонансу, що «являє собою різке зростання амплітуди коливань у будь-якій системі під впливом зовнішніх сил. При цьому частота власних коливань системи збігається із зовнішньою частотою. Одночастотні коливання об'єднуються й не просто додаються, а відбувається потужне нарощування якості, значний енергетичний стрибок» [Нечай : 83]. У фізичному плані проявом резонансу є вібрація. Підтвердженням цієї думки є дослідження доктора Г. Шоу [Белікова : 257], який пояснює вплив музики на здоров'я людини дією вібрації звуків. Звуки створюють енергетичні поля, що провокують резонувати клітини організму. Людина сприймає музику, а вона, у свою чергу, нормалізує ритм дихання, пульс, тиск, температуру, знімає м'язову напругу. Тому правильно дібрана мелодія має сприятливу дію, допомагає зняти емоційну напругу, врівноважує настрій, сприяє підвищенню емоційного тону. Сфера впливу музики багатогранна й охоплює фізіологічну, соматичну та психолого-педагогічну сторони. Такий різнобічний вплив музики на психіку людини зумовив музикотерапію як один із перспективних сучасних методів гармонізації психофізичного стану особистості. Вона є відображенням і вираженням суспільно-історичної сутності людини, невід'ємною частиною її суспільної свідомості, фактором розвитку. При цьому музикотерапія посідає своє унікальне місце, створюючи позитивний вплив як на дитину, так і на дорослого тим, що торкається емоційно-вольової (фізичної та душевної) й розумової сфер. Кожний музичний твір сповнений певними засобами музичної виразності (ритм, темп, мелодія, жанр, динаміка, тембр

тощо), що є відображенням певного стану людської духовності [Газіна : 300].

Отже, ефективність музично-терапевтичного впливу визначає дотримання певних принципів, серед яких виокремлюють: 1) не нашкодь (відповідність використання стилю музики поставленій музично-терапевтичній меті); 2) індивідуальний підхід (рецепти музичної фармакології; відповідність музичного репертуару аудиторії слухачів); 3) принцип вільного музикування; 4) принцип систематичної оцінки результатів і погляду медицини. Музика активізує розумові здібності особистості, а також працездатність та зосередженість, здатна розвивати та підвищувати інтелект людини. Звукові вібрації стимулюють кровообіг, емоційний тонус. Ці дослідження підтверджують фізіологічну гіпотезу музикотерапії: поєднання ритму музики з біоритмікою людини [Нечай : 84]. На думку Г. Побережної, задля того, щоб музика надійно ввійшла в повсякденне життя людини, доцільно створити «музичну аптеку». Її склад становлять: 1) твори «золотого фонду» музичної класики («Либідь» К. Сен-Санса; «Адажіо» й «Танок маленьких лебедів» із балету «Лебедине озеро» П. Чайковського; його ж вальси із «Лускунчика» та «Сплячої красуні»; «Аве Марія» Й. Баха, Ф. Шуберта тощо); 2) класичні твори, написані спеціально для дітей: «дитячі альбоми» П. Чайковського, Р. Шумана, М. Равеля, К. Дебюсі, українських композиторів: В. Косенка, М. Степаненка, Г. Соська, О. Нежигая та інших; 3) фольклорні мотиви (колицькові у виконанні Н. Матвієнко, М. Пилипчак), оскільки генна пам'ять потребує свого прояву, тому українські веснянки, колядки, щедрівки, потішки будуть досить корисними в практичному застосуванні; 4) сучасні дитячі пісні, в тому числі з відомих мультфільмів; 5) фонова інструментальна музика (допомагає сконцентруватися над виконанням творчих завдань, наприклад, під час малювання, ліплення, конструювання тощо) [Підлипняк 2016 : 194].

Успішність музичної діяльності вихователя щодо музично-терапевтичного впливу на дошкільників визначається довершеним знанням, розумінням, осмисленням музичних творів, що ним використовуються, а також чітким усвідомлення цілей музично-терапевтичного впливу; дотриманням принципів формування

музичного репертуару (послідовність творів) та відповідністю психологічному клімату між дітьми; довірливою, комфортною атмосферою між дітьми та вихователем; наміром креативно розвивати дошкільників засобами музичного мистецтва. Адже музика виступає компонентом багатьох інших синтетичних видів мистецтв, формує середовище, створює унікальні умови для людського суспільства сприймати прекрасне в житті й мистецтві, допомагає людині стати чуйною, впливає на всі складники її психіки – уяву, почуття, мислення, волю, здібності [Каспрук : 47].

Традиційно музичне виховання належало до компетенції лише музичного керівника ЗДО. Саме на нього покладалася уся робота, пов'язана з музичною сферою. При цьому вихователі поставали пасивними спостерігачами за цим процесом, відповідали лише за присутність дітей, забезпечували елементарну дисципліну, брали участь у святах як окремі казкові персонажі чи ведучі. Проте сьогодні роль вихователя має бути значно ширшою й активнішою в сенсі реалізації завдань музичного виховання [Белікова : 259]. І це повинні усвідомити студенти – майбутні вихователі. Ознайомлюючись під час навчання у ВНЗ із Базовим компонентом дошкільної освіти в Україні, програмами для ЗДО, вони мають змогу зрозуміти, що музика – це обов'язкова складова частина усіх видів діяльності дошкільника. Тому надзвичайно актуальним і важливим є питання музичної компетентності майбутнього педагога-вихователя.

Відповідно, музична компетентність передбачає знання вихователем музичного матеріалу і вміння впровадження його у різні види діяльності. Щоби зрозуміти до яких видів діяльності повинен бути готовий майбутній вихователю і якими знаннями та навичками володіти, розглянемо функції, які виконує вихователю ЗДО щодо музичного виховання дітей [Каспрук : 48].

Як зазначає А. Желан, одним із головних інструментів у роботі вихователя є його голос і мовлення. Можна не вміти гарно співати, не володіти музичною грамотою, технікою імпровізування, але якщо педагог уміє цікаво розповісти про музику, про почуття, які може розкрити музика, передати своє захоплення цим видом мистецтва, то він тим самим виконує орієнтувальну функцію. Основна її мета – формувати

у дітей ставлення до музичного мистецтва як до культурної цінності [Желан : 86].

У межах інформаційної функції вихователь повинен бути знайомим із методикою музичного виховання, володіти виконавськими навичками і вміннями в усіх видах музичної діяльності (спів, гра на дитячих музичних і шумових інструментах, рухи під музику), вміти організувати прослуховування музичних творів і провести музично-дидактичні ігри, брати активну участь і допомагати музичному керівнику проводити дозвілля, свята і розваги [Романюк : 32].

У контексті розвивальної функції вихователь, впроваджуючи індивідуально-диференційований підхід, застосовуючи музику на заняттях із різних розділів програми та будучи активним учасником музичних занять, повинен підтримувати інтерес дітей до музичної діяльності, активізувати самостійність і творчі прояви малюків, розвивати їх чуттєву сферу, образне мислення та мовлення; бути обізнаним із методами діагностики музичного розвитку дітей.

Основною метою мобілізаційної функції є мотивування та сприяння бажанню дітей самостійно займатися музичною діяльністю, брати активну участь у музичних іграх, театральних виставах. Для цього вихователь повинен орієнтуватися у музичному матеріалі, уміти підібрати доступні дітям музичні твори, творчі завдання тощо [Романюк : 44].

Отже, сучасний вихователь із метою розширення своєї професійної компетенції має працювати над удосконаленням своїх знань, умінь, навичок із різних видів музичної діяльності. Впровадження музикотерапії в практику ДНЗ уможливує вплив на особистість дитини на трьох рівнях: фізіологічному, психічному, сакральному; сприяє розвитку комунікативних актів; розвитку творчої уяви, фантазії; розширенню емоційної сфери; релаксації психологічного тону; розвитку почуття товариськості.

Перспективи подальших наукових розвідок спрямовуватимуться на обґрунтування комплексу методів та засобів формування готовності майбутніх вихователів до музичного виховання дошкільників.

ЛІТЕРАТУРА

1. Белікова О.А. Підготовка вихователів до розвитку особистості дошкільника засобами музичного мистецтва. *Педагогіка вищої та середньої школи*. Кривий Ріг, 2013. Вип. 37. С. 255–261.
2. Газіна І.О. Музична компетентність вихователя та її роль в умовах діяльності дошкільного навчального закладу. *Педагогічна освіта: теорія і практика*. 2011. Вип. 7. С. 299–302.
3. Желан А.В. Етапи розвитку музичної компетентності майбутніх вихователів ДНЗ. *Збірник наукових праць Херсонського державного університету. Педагогічні науки*. 2016. Вип. 73 (2). С. 75–79.
4. Каспрук І.М. Музична компетентність як обов'язковий елемент фаховості майбутнього педагога-вихователя. *Психолого-педагогічна підготовка майбутніх фахівців у контексті сучасних реформ: тези доповідей Всеукраїнської науково-практичної конференції*. Львів: Растр-7, 2018. С.46–48.
5. Нечай С. Про підготовку майбутніх педагогів до музичного виховання дошкільників в умовах сучасної вищої освіти. *Вісник Інституту розвитку дитини: зб. наук. праць*. 2011. С. 80–87.
6. Підлипняк І.Ю. Музична терапія як засіб розвивально-корекційного впливу на дітей. *Гуманітарний вісник ДВНЗ «Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет імені Григорія Сковороди» – Дод. 1 до Вип. 37, Том III (71)*. К.: Гнозис, 2016. С. 191–197.
7. Половіна О. Дитина у світі мистецтва. *Дошкільне виховання*. 2021. № 2. С. 3 – 8.
8. Романюк І. Музичне виховання. Організація роботи у дошкільному навчальному закладі: навчально-методичний посібник. Тернопіль: Мандрівець, 2014. 280 с.
9. Теорія та методика музичного виховання дошкільників: навчально-методичний посібник [для студентів педагогічних вузів] / уклад. : І.Ю. Підлипняк. – Умань : ФОП Жовтий О.О., 2017. 116 с.
10. Burnard P. How children ascribe meaning to improvisation and composition: Rethinking pedagogy in music education. *Music Education Research*, no. 2, 2000. p. 7–23. <https://doi.org/10.1080/14613800050004404>.

REFERENCES

1. Bielikova O.A. (2013) Pidhotovka vykhovateliv do rozvytku osobystosti doshkilnyka zasobamy muzychnoho mystetstva [Preparing educators for the development of the preschooler's personality by means of musical art]. *Pedahohika vyshchoi ta serednoi shkoly*, vol. 37, pp. 255–261.
2. Hazina I.O. (2011) Muzychna kompetentnist vykhovatelja ta yii rol v umovakh diialnosti doshkilnoho navchalnoho zakladu [Musical competence of an educator and its role in the conditions of preschool educational institution activity]. *Pedahohichna osvita: teoriia i praktyka* [Pedagogical education: theory and practice], vol. 7, pp. 299–302.

3. Zhelan A.V. (2016) Etapy rozvytku muzychnoi kompetentnosti maibutnikh vykhovateliv DNZ [Stages of development of musical competence of future educators of secondary schools]. *Zbirnyk naukovykh prats Khersonskoho derzhavnoho universytetu. Pedagogichni nauky*. vol. 73 (2), pp. 75–79.
4. Kaspruk I.M. (2018) Muzychna kompetentnist yak обов'язkovyi element fakhovosti maibutnoho pedahoha-vykhovatelya [Musical competence as an obligatory element of professionalism of the future teacher-educator]. *Proceedings of the Psykholoho-pedahohichna pidhotovka maibutnikh fakhivtsiv u konteksti suchasnykh reform* (Ukrainian, Lviv, 2018), Lviv: Rastr-7, pp. 46–48.
5. Nechai S. (2011) Pro pidhotovku maibutnikh pedahohiv do muzychnoho vykhovannia doshkilnykiv v umovakh suchasnoi vyshchoi osvity [About preparation of future teachers for musical education of preschool children in the conditions of modern higher education]. *Visnyk Instytutu rozvytku dytyny*, pp. 80–87.
6. Pidlypniak I.Yu. (2016) Muzychna terapiia yak zasib rozvyvalno-korektsinoho plyvu na ditei [Music therapy as a means of developmental and corrective flow for children]. *Humanitarnyi visnyk «Pereiaslav-Khmelnytsyi derzhavnyi pedahohichnyi universytet imeni Hryhoriia Skovorody»*, vol. 37, pp. 191–197.
7. Polovina O. (2021) Dytyna u sviti mystetstva [A child in the world of art]. *Doshkilne vykhovannia [Preschool education]*, no. 2, pp. 3–8 [in Ukrainian].
8. Romaniuk I. (2014) Muzychne vykhovannia. Orhanizatsiia roboty u doshkilnomu navchalnomu zakladi [Music education. Organization of work in a preschool educational institution]. Ternopil: Mandrivets [in Ukrainian].
9. Teoriia ta metodyka muzychnoho vykhovannia doshkilnykiv [Theory and methods of music education of preschoolers]. eds, I. Yu. Pidlypniak (2017). Uman : FOP Zhovtyj O.O. [in Ukrainian].
10. Burnard P. (2000). How children ascribe meaning to improvisation and composition: Rethinking pedagogy in music education. *Music Education Research*, no.2, pp. 7–23. <https://doi.org/10.1080/14613800050004404>.

I. YU. PIDLYPNIAK

*Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor,
Senior Lecturer at the Department of Psychology and Pedagogy of Child Development,
Pavlo Tychyna Uman State Pedagogical University,
Uman, Cherkasy region, Ukraine
E-mail: irenkudryashka@ukr.net
<http://orcid.org/0000-0002-8265-589X>*

TRAINING OF FUTURE PRESCHOOL TEACHERS FOR MUSICAL EDUCATION OF PRESCHOOL CHILDREN IN THE CONTEXT OF MODERN HIGHER EDUCATION

The article is devoted to the relevant problem of preparing a future preschool teacher for music education of preschool children. Under the growth of competition of educational services, the problem of quality of preparation of the expert of innovative type who is capable to realize educational standards, to introduce new educational technologies acquires special value. Training a future preschool teacher testifies to expansion of professional competencies that are caused by orientation on new tendencies of development of education in Ukraine and priorities of the present. Modern preschool teacher must be dynamic and mobile in the changing conditions of Ukrainian society and effectively realize their personal potential creative approach to the professional activities.

The issues of gaining musical and pedagogical knowledge, skills and abilities that contribute to the solution of creative tasks of educational process are considered. It is especially important for a preschool teacher to help a child to reveal his individuality, to promote his comprehensive development, personal formation.

Means of aesthetic education are described. Possibilities of using children's music by Ukrainian composers in the process of musical and aesthetic development of preschoolers at music lessons in preschool institutions are revealed. Particular importance is attached to music. After all, it directly affects a child's feelings, helps him to better understand the world. That is why music and pedagogical training of future preschool teachers is so important today.

Thus, special importance is given to the domestic education system, which at the present stage of its development has embarked on the path of quality training of future preschool teachers, able to work creatively and productively to improve their knowledge, skills, abilities in various musical activities in order to expand their professional competence in modern conditions of pedagogical reality. Within the framework of musical and pedagogical training, students form musical and aesthetic competence, which is expressed in the presence of a certain basis of knowledge and willingness to use theoretical knowledge in practical experience for the successful solution of problems of musical development of children.

Key words: training, future preschool teachers, preschool children, music and aesthetic education, musical activities, musicotherapy.